

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3To/19/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1520010170
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Danica Veselovská
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2022:1520010170.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Danice Veselovskej a členov senátu JUDr. Denisy Mészárosovej a JUDr. Márie Šimkovej, v trestnej veci obžalovaného E. H. pre prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava V sp.zn. 2T/19/2020 zo dňa 09.12.2021, na verejnom zasadnutí konanom dňa 22.03.2022 jednomyseľne takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku sa napadnutý rozsudok **z r u š u j e**.

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku z dôvodu § 285 písm. b) Trestného poriadku sa obžalovaný

E. H., nar. XX.XX.XXXX v R., trvale bytom C. 8, R.,

o s l o b o d z u j e

spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Bratislava V sp.zn. 1Pv 89/18/1105 zo dňa 17.03.2020 pre prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

dňa 08.02.2018 v čase okolo obeda v Bratislave na Einsteinovej ulici na čerpacej stanici OMV oproti OC Aupark v smere na Prístavný most vylákal od poškodeného I. H. sumu 500 € ako zálohu za dovoz motorového vozidla zn. Audi 6, rok výroby XXXX, X.X Q., čiernej farby zo zahraničia, a následne v ten istý deň v čase o 18:27 hod. v Bratislave na Pribinovej 8 v pobočke Prima banky v OC Eurovea poškodený po predchádzajúcej dohode s obvineným vložil za týmto účelom na účet O.: J XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX s názvom H. A. čiastku 500 € a následne dňa 10.02.2018 v čase okolo 23:00 hod. v Rakúskej republike v meste Hainburg na adrese Dorrekstrasse 11/1/18 vylákal od poškodeného za rovnakým účelom ďalšiu finančnú čiastku vo výške 1.600 €, pričom k dovozu predmetného vozidla zo zahraničia a jeho odovzdaniu poškodenému nikdy nedošlo, obvinený sa poškodenému začal vyhýbať a zatajovať, čím poškodenému I. H., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom F. XXXX/XX, Bratislava, spôsobil škodu v celkovej výške 2.600 €,

nakoľko skutok nie je trestným činom.

Podľa § 288 ods. 3 Trestného poriadku sa poškodený I. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. XX, T., odkazuje s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Bratislava V pod sp.zn. 2T/19/2020 dňa 09.12.2021 uznal obžalovaného E. H. vinným zo spáchania prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona na

vyššie uvedenom skutkovom základe, za čo mu podľa §221 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2, ods. 4, § 37 písm. m) Trestného zákona uložil trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov, pre výkon ktorého obžalovaného podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia. Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku súd obžalovaného zaviazal k náhrade škody vo výške 500 € poškodenému I. H., ktorého podľa § 288 ods. 2 Trestného poriadku so zvyškom nároku na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný ihneď po jeho vyhlásení odvolanie smerujúce proti výroku o vine, výroku o treste, ak aj proti konaniu, ktoré týmto výrokom predchádzalo. Obžalovaný odôvodnil odvolanie prostredníctvom obhajcu podaním doručeným súdu prvého stupňa dňa 21.01.2022. Obhajoba namietla, že napadnutý rozsudok je v rozpore s názormi a závermi Krajského súdu v Bratislave vyjadrenými v uznesení sp.zn. 3To/13/2021 z 13.04.2021 ako aj v uznesení sp.zn. 3To/64/2021 z 21.09.2019 (ďalej aj „Uznesenie KS v Bratislave“), ktorými sa súd prvej inštancie neriadil, čím porušil tiež § 327 ods. 1 Trestného poriadku. Skutkové zistenia súdu vedúce k uznaniu viny obžalovaného sú v rozpore s vykonaným dokazovaním na hlavnom pojednávaní a o skutkových zisteniach zakladajúcich vinu obžalovaného prevládajú pochybnosti vzhľadom na dokazovanie vykonané priamo a bezprostredne pred súdom. Dokazovaním vykonaným na hlavných pojednávaniach nebolo bez dôvodných pochybností preukázané, že sa stal skutok vo výroku rozsudku. Predmetom dokazovania pritom musí byť skutok ako celok a ak nie je ako celok preukázaný, tak je to dôvod na oslobodenie spod obžaloby. Odôvodnenie viny obžalovaného je zmätočné. Skutok ako bol vymedzený v obžalobe a ako je vymedzený vo výroku rozsudku nemá znaky trestného činu podvodu, nie je v ňom uvedené akým spôsobom mal obžalovaný uviesť poškodeného do omylu, ani v čom omyl spočíval. Súd založil rozsudok o vine obžalovaného na dôkazoch, ktoré neboli vykonané zákonne. Súd porušil právo Obžalovaného na obhajobu.

Obhajoba pokračuje, že vo veci už súd prvého stupňa vydal rozsudok dňa 08.10.2020 (ďalej aj „Prvý rozsudok“), ktorý bol zrušený uznesením Krajského súdu v Bratislave, a následne súd prvého stupňa vydal rozsudok zo dňa 17.06.2021 (ďalej aj Druhý rozsudok) a vec bola opätovne vrátená súdu prvého stupňa na znovu prejednanie a rozhodnutie s tým, že odvolací súd vyslovil pre súd prvého stupňa záväzné názory, ktorými sa súd prvého stupňa v rozsudku neriadil a nesplnil, čo mu uložil odvolací súd. Odvolací súd opakovane uložil súdu prvého stupňa o.i. vykonať analýzu výpovede obžalovaného, jeho dcéry a poškodeného ohľadom dôvodu poukázania sumy 500 Eur poškodeným na účet dcéry A. H., ako aj analýzu výpovede obžalovaného, poškodeného a svedka Q. J. v časti odovzdania sumy 1.600 € v Hainburgu a v časti vrátenia 500 € obžalovaným poškodenému (str. 9 uznesenia Krajského súdu v Bratislave a str. 10 druhého uznesenia). Súd prvého stupňa však absolútne nerešpektoval ani predmetný záväzný názor odvolacieho súdu, ale svoj (v poradí tretí) rozsudok odôvodnil obsahovo v prevažnej väčšine úplne rovnako a totožne ako prvý a druhý rozsudok, za použitia tých istých slov, viet, odsekov a argumentov. Súd prvého stupňa teda bez viazanosti názorom odvolacieho súdu, napriek tomu, že prvý aj druhý rozsudok bol v celom rozsahu zrušený uzneseniami Krajského súdu v Bratislave, odôvodnil rozsudok úplne v zhode s prvým a druhým rozsudkom. Zopakovanie toho istého odôvodnenia rozsudku za situácie, keď bol predchádzajúci rozsudok v celom rozsahu odvolacím súdom zrušený, nemožno považovať za súladné s § 327 ods. 1 Trestného poriadku. Z rozsudku sa obžalovaný nedozvedel, akým spôsobom súd prvého stupňa vykonal novú analýzu skutkového stavu z vykonaných dôkazov, ale napriek zrušeniu prvého a druhého rozsudku súd prvého stupňa zopakoval úplne rovnakú argumentáciu odôvodnenia rozsudku ako v prvom rozsudku, čím došlo k porušeniu § 168 ods. 1 Trestného poriadku ako aj práva obžalovaného na spravodlivé konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru, čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a k porušeniu § 327 ods. 1 Trestného poriadku a práva na právnu istotu obžalovaného, keď obžalovaný mohol legitímne a dôvodne očakávať nové odôvodnenie svojho odsúdenia, keďže prvý a druhý rozsudok bol odvolacím súdom v celom rozsahu zrušený a súd prvého stupňa dostal záväzným názorom vykonať nové vyhodnotenie, novú analýzu skutkového stavu z vykonaného dokazovania, s prihliadnutím na názor odvolacieho súdu, že výpoveď obžalovaného nie je menej dôveryhodná ako výpoveď poškodeného, na čo však súd prvého stupňa úplne rezignoval a bez akejkoľvek námahy (zrejme z presvedčenia kolidujúceho s § 327 ods. 1 Trestného poriadku o neviazanosti názorom odvolacieho súdu) sa pridrižoval po obsahovej strane v celom rozsahu len svojho „zrušeného“ druhého rozsudku. Odôvodnenie rozsudku je jednostranné v prospech „obžaloby“ a poškodeného, pričom súd prvého stupňa v kontexte opakovaného odôvodnenia rozsudku považuje bez akéhokoľvek nového a bližšieho vysvetlenia výpoveď obžalovaného za „nelogickú, ničím nepodloženú“ a v podstate za menej dôveryhodnú ako výpoveď poškodeného, čo súdu prvého stupňa už vytkol aj odvolací súd a k žiadnej náprave v rozsudku nedošlo. Vyššie uvedené je prejavom arbitrárnosti a svojvôle súdu prvého stupňa

pri vydaní rozsudku, kedy zopakoval tie isté „nedostatky“ vytýkané odvolacím súdom. Súd vyhlásil napadnutý rozsudok v rozpore s § 171 ods. 2 Trestného poriadku, veta prvá, keďže nevyhlásil úplné znesenie výroku, skutkovú ani právnu vetu.

Obhajoba ďalej namieta, že

1) súd prvého stupňa v odôvodnení uvádza, že obžalovaný predstieral, že vozidlo dovezie, avšak takéto konanie nie je uvedené v obžalobe ani v napadnutom rozsudku. Obhajoba cituje judikatúru (2Tdo/38/2014, III.ÚS 509/2015), z ktorej vyplýva, že v skutku musia byť obsiahnuté všetky skutočnosti tvoriace znaky skutkovej podstaty

2) výpoveď obžalovaného o tom, že na internete zistil ponuku a kontakt na predajcu vozidla Audi A6 zo zahraničia, ktorého cez Viber kontaktoval opakovane, overujúc si, či je ponuka na predaj stále aktuálna, nebola ničím a nikým vyvrátená. Obžalovaný pri kontakte s poškodeným vychádzal z informácií, ktoré mu boli predajcom poskytnuté, čo spochybňuje závery súdu prvého stupňa o predstieraní. Naopak, výpoveď obžalovaného o tom, že keď sa dozvedel, že vozidlo už nie je dostupné, kontaktoval poškodeného za účelom vrátenia prevzatej sumy 500 €, bola potvrdená svedkom J.. Aj vrátenie tejto sumy spochybňuje podvodný úmysel. Súd prvého stupňa neprihliadol na to, že poškodený predstieral dôležité skutočnosti o jeho majetkových pomeroch, keď boli proti nemu vedené exekúcie a nadobudnutie vozidla chcel pred exekútorom zatajiť. Výpoveď poškodeného, ktorý mal finančné problémy, mohla byť motivovaná snahou prílepiť si, na čo súd prvého stupňa neprihliadol.

3) Súd prvého stupňa si protirečí, keď na jednej strane uvádza, že vinu založil na výpovedi poškodeného, ktorá bola počas celého konania konzistentná, zároveň však v jeho výpovedi z hlavného pojednávania konštatuje rozpory. Poškodený sa na hlavnom pojednávaní odchyľil v troch podstatných bodoch od svojej výpovede z prípravného konania, preto aj súd pripustil odstraňovanie rozporov podľa § 264 ods. 1 Trestného poriadku. V prípravnom konaní tvrdil, že obžalovaný mu mal dovieť vozidlo za 12.000 €, na hlavnom pojednávaní, že za 7.500 €, v prípravnom konaní, že sumu 500 € vložil na účet dcéry obžalovaného preto, že obžalovaný ho o to požiadal, nakoľko chcel dovieť ešte iné auto, a ten, kto mu mal dať peniaze, mu tieto nedal, na hlavnom pojednávaní poškodený uviedol, že dôvodom vloženia sumy 500 € bolo tvrdenie obžalovaného, že prvých 500 € na dovoz Audi A6 pre poškodeného je málo. Napokon poškodený pôvodne tvrdil, že v Hainburgu pri odovzdaní sumy 1.600 € bol s obžalovaným prítomný nejaký pán, na hlavnom pojednávaní vypovedal, že pri uvedenom nebol žiadny svedok. Poškodený teda poprel prítomnosť svedka obhajoby J..

4) Súd založil vinu obžalovaného aj na výpovedi svedka A. E., ktorý však nebol prítomný pri odovzdaní sumy 500 € na čerpacej stanici OMV oproti OC Aupark, čo vo svojej výpovedi potvrdil. O skutku nevedel žiadne skutočnosti z vlastného vnímania. Odovzdanie sumy 1.600 € mu mal poškodený opísať v „nie triezvom stave.“ V jeho prítomnosti sa nič nedojednávало.

5) Odôvodnenie napadnutého rozsudku je protirečivé a nekonzistentné, súd uvádza viaceré spôsoby uvedenia poškodeného do omylu. Súd prvého stupňa neprihliadol na konzistentné výpovede obžalovaného a svedka J. o konaní obžalovaného v Hainburgu, kam ho obžalovaný odviezol, aby sa prezliekol, a tiež o vrátení sumy 500 € poškodenému v Bratislave. Skutkové zistenia sú teda v extrémnom nesúlade s vykonaným dokazovaním. Obhajoba namieta tiež oprávnenosť skutkového záveru súdu, že nebolo ničím potvrdené, že poškodený zaplatil obžalovanému 500 € za nedodanie náhradných dielov na vozidlo dcéry obžalovaného. Poškodený sám uviedol, že niektoré veci na predané vozidlo zn. VW Golf mal na inej adrese než v Hainburgu, kam ho obžalovaný dovezol, ale zároveň poprel, že by ich nedodal. Naproti tomu obžalovaný a svedkyňa H. zhodne uviedli, že dodal len tapacírung, a preto sa dohodla kompenzácia pre dcéru obžalovaného, a táto bola poškodeným vložená na jej účet. Poškodený sa v tejto okolnosti odchyľoval od svojej výpovede z prípravného konania, na rozdiel od obžalovaného a jeho dcéry. Súd konštatuje, že obžalovaný si protirečí, a to o skutočnostiach, ktoré na hlavnom pojednávaní vôbec nepovedal (že si stavia dom, a že mu je dobrá každá koruna). Súd ďalej vkladá do úst svedka E., že poškodený mu v rozhovore povedal, že na Golfe menil turbo a kolesá, hoci tento svedok vypovedal len o rozhovoroch o vozidle Audi A6. Súd teda jasné výpovede svedkov navrhnutých obhajobou a obžalovaného prehliada a spochybňuje, ale prihliada na pochybné výpovede poškodeného.

6) Súd uznal obžalovaného vinným za spôsobenie škody 2.600 €, ktoré mal obžalovaný od poškodeného v hotovosti vo výške 500 € zobrať za účelom dovozu vozidla zo zahraničia, následne bezhotovostne poukázať 500 € na účet dcéry obžalovaného, a ďalších 1.600 € v hotovosti. Súd však mal za preukázané spôsobenie malej škody výpoveďou svedka A. E., ktorý videl odovzdanie 500 € a výpisom z banky ohľadom 500 € na účet A. H.. Nikde však neuvádza, na základe čoho má preukázané odovzdanie sumy 1.600 €, rozsudok je teda odôvodnený v rozpore s § 168 ods. 1 Trestného poriadku. Samotný vklad na účet nepreukazuje jeho účel, že vklad mal súvis s dovozom vozidla pre poškodeného. Tento súvis bol vyvrátený výpoveďou svedkyne H., odovzdanie 500 € videné svedkom E. je tiež pochybné, pretože to bolo vyvrátené výpoveďou obžalovaného a svedka J.. Svedok videl, ako obžalovaný vrátil 500 € poškodeného po zistení, že vozidlo už nie je k dispozícii, pričom prítomnosť svedka J. potvrdil aj poškodený. Súd odôvodnil rozsudok tak, že sa zdá, že vrátenie 500 € poškodenému považuje za fakt, a preto nemohol mať preukázaný vznik škody 500 € (odovzdanej sumy, ktorú videl E.), pretože vrátenie tejto sumy spochybňuje výpoveď poškodeného a potvrdzuje výpoveď obžalovaného. Výrok rozsudku je teda v rozpore s jeho odôvodnením, keď v celom mala byť spôsobená škoda vo výške 2.600 €, ale súd uvádza, že zaviazal obžalovaného k náhrade škody vo výške 500 €, pretože nárok na náhradu škody bol do tejto výšky preukázaný. Skutok je potrebné považovať za celok, a tým, že súd priznáva, že nemá preukázanú celú výšku škody 2.600 €, nemôže mať bez dôvodných pochybností za preukázané aj konanie obžalovaného spôsobujúce takúto škodu. Nepreukázaním celej výšky škody je spochybnená aj výpoveď poškodeného, ktorý je jediným zdrojom - dôkazom o výške škody.

7) na hlavnom pojednávaní došlo k porušeniu práva na obhajobu, keď súd nedodrжал postup podľa § 271 ods. 1 Trestného poriadku, a nepýtal sa obžalovaného, či sa chce vyjadriť k svedeckým výpoveďiam.

Na základe uvedených skutočností obhajoba navrhla, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok a obžalovaného spod obžaloby oslobodil podľa § 285 písm. a) Trestného poriadku, alternatívne podľa § 285 písm. b) Trestného poriadku. V prípade vrátenia veci súdu prvého stupňa obhajca navrhol rozhodnúť o tom, že vec bude prejednaná iným samosudcom.

Prokurátor nevyužil svoje právo vyjadriť sa k odvolaniu obžalovaného, ktoré mu bolo v súlade s § 314 Trestného poriadku doručené.

Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací primárne konštatoval prípustnosť a včasnosť odvolania podaného oprávnenou osobou, a tým absenciu dôvodov na rozhodnutie podľa § 316 ods. 1 alebo ods. 3 Trestného poriadku, preto podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, riadiac sa pritom zásadou, že na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku, a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného je dôvodné.

Súd prvého stupňa totiž vo veci rozhodol bez toho, aby z dokazovania vykonaného v dostatočnom rozsahu vylúčil všetky rozumné pochybnosti o tom, že sa skutok stal, a že je trestným činom, ktorý spáchal obžalovaný. Keďže sa analýze dôkaznej situácie opäť venoval povrchno, sú jeho právne závery nesprávne a nezodpovedajú obsahu vykonaných dôkazov. Spôsob, akým sa súd prvého stupňa vysporiadal s obhajobou, nie je presvedčivý, a jeho hodnotiace úvahy sú chybné alebo nedostatočné. Navyše, súd prvého stupňa v prejednávaní veci už druhý raz hrubo odignoroval obsah rozhodnutia odvolacieho súdu, ktorý vyslovil viaceré záväzné právne názory, a súd prvého stupňa bez toho, aby im venoval pozornosť, tretíkrát rozhodol rovnako a svoje rozhodnutie aj rovnako odôvodnil, len svoje dôvody slovné, nie však obsahovo rozšíril, a to aj s opakovanými vytýkanými chybami a nesprávnosťami. Záväzné konštatácie odvolacieho súdu už boli obsahom jeho rozhodnutia v prejednávaní veci sp.zn. 3To/13/2021 zo dňa 13.04.2021, ktorým bol zrušený odsudzujúci rozsudok zo dňa 08.10.2020, a tiež sp.zn. 3To/64/2021 zo dňa 21.09.2020, ktorým bol zrušený odsudzujúci rozsudok zo dňa 17.06.2021. Súdu prvého stupňa boli uložené konkrétne pokyny ohľadom skutočností, s ktorými sa treba riadne vysporiadať. Súd prvého stupňa však odôvodnenie rozhodnutia nadriadeného súdu takmer v celosti odignoroval a dôvodil v rozpore s ním, hoci bol podľa § 327 ods. 1 Trestného poriadku povinný postupovať tak, ako mu odvolací súd nariadil. Za týchto okolností bolo uznanie viny obžalovaného v zmysle obžaloby v rozpore so zákonom.

Podľa § 321 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku odvolací súd napadnutý rozsudok zruší, aj ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2005/300/>>.

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku, alinea prvá, odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom.

Podľa § 2 ods. 12 Trestného poriadku orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Z predloženého spisového materiálu vyplýva, že prokurátor okresnej prokuratúry Bratislava V podal dňa 18.03.2020 na E. H. obžalobu pre prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona na totožnom skutkovom základe ako je uvedený v úvodnej časti tohto odôvodnenia.

Na hlavnom pojednávaní obžalovaný učinil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku, že je nevinný, preto súd vykonal vo veci dokazovanie. Vypočul obžalovaného E. H., poškodeného I. H., svedkov A. E., A. H. a Q. J. a podľa § 269 Trestného poriadku prečítal listinné dôkazy, a to zápisnice o rekognícii s fotodokumentáciou, vkladový lístok a výpis z evidencie vlastníkov vozidiel vo vzťahu k osobe obžalovaného, a tiež dôkazy k osobe obžalovaného.

Obhajoba obžalovaného spočívala v tom, že sa nedopustil podvodu ani iného trestného činu voči poškodenému a nezobral od neho ani 1.600 €. Sumu 500 €, ktorú mu poškodený dal ako zálohu na náklady spojené s dovozom vozidla zo zahraničia, poškodenému vrátil v prítomnosti Q. J. hneď potom, čo zistil, že vozidlo, o ktoré mal poškodený záujem, je predané. K vráteniu došlo vo vozidle v Bratislave pri Redute, poškodený prišiel na stretnutie opitý a obliaty, a požiadal obžalovaného, aby ho odviezol do Hainburgu prezliecť sa, čo obžalovaný urobil, a potom odviezol poškodeného späť pred Carlton. Následne sa už s poškodeným nekontaktoval, lebo považoval celú záležitosť za vybavenú.

Poškodeného I. H. spoznal cez jeho inzerát na internete, na podklade ktorého kúpil od neho motorové vozidlo zn. VW Golf pre dcéru. Pri rokovaní o cene sa dohodli, že poškodený mu ešte dodá k vozidlu nejaké príslušenstvo, ktoré má v Rakúsku. Následne poškodený obžalovaného a jeho dcéru požiadal, či by ho nemohli odviezť do Hainburgu, lebo sa tam nemá ako dostať, v Rakúsku mu veci nedal, nakoľko boli v garáži, do ktorej poškodený nemal prístup. Poškodený s obžalovaným sa znovu stretli na OMMV, kde poškodený doviezol len zadné plato kufrovej časti, a preto od neho obžalovaný žiadal vrátiť 500 €, pričom mu poškodený uviedol, že peniaze nemá a sľúbil mu, že mu ich dá, keď predá Audi. Poukázal ich potom na účet jeho dcéry, ktorého číslo mu obžalovaný poskytol.

Odsudzujúcim rozsudkom zo dňa 08.10.2020 súd prvého stupňa uznal obžalovaného vinným v zmysle obžaloby a uložil mu totožný trest, ako napadnutým rozsudkom. Obdobne rozhodol aj o náhrade škody.

Uznesením Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 3To/13/2021 bol rozsudok zo dňa 08.10.2020 zrušený a vec bola vrátená súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Odvolací súd vyslovil v zrušujúcom uznesení nasledovné závery:

„Odvolací súd konštatuje, že v zmysle výpovedí obžalovaného a poškodeného nie je sporné, že obžalovaný kúpil od poškodeného vozidlo zn. VW Golf, a ani to, že obžalovaný sa podujal sprostredkovať dovoz vozidla zn. Audi A6 zo zahraničia. Preto tieto skutočnosti treba považovať za preukázané. Obžalovaný tvrdí, že vozidlo sa skutočne pokúšal sprostredkovať, avšak následne bolo nedostupné. Za účelom dovozu mu obžalovaný zaplatil zálohu 500 € v hotovosti, ktorú mu obžalovaný po zistení, že vozidlo nie je, vrátil. Poškodený rozporuje vrátenie 500 €, svedok Q. J. túto skutočnosť potvrdzuje. Poškodený ďalej tvrdí, že obžalovanému ešte titulom nákladov na dovoz zaplatil 500 € na účet a 1.600 € v hotovosti v Hainburgu. Úhrada sumy 500 € na účet A. H. vyplýva z listinného dôkazu, obžalovaný tvrdí, že sa jedná o kompenzáciu nedodania príslušenstva k vozidlu zn. VW Golf, čo jeho dcéra A. H. potvrdzuje. Z výpovedí obžalovaného a svedka J. vyplýva, že pri vrátení sumy 500 € aj pri následnej

ceste do Hainburgu bol poškodený pod vplyvom alkoholu, v Hainburgu obžalovanému žiadne peniaze nedal. Všetci traja zhodne uvádzajú, že následne sa presunuli z Hainburgu do centra Bratislavy.

Uniklo pozornosti súdu prvého stupňa, že obžalovaný nerozporuje tú časť konania, ktorú má podľa súdu potvrdzovať svedok A. E., a síce že obžalovaný mal s poškodeným dojednávať podmienky dovozu vozidla zo zahraničia, a že mu poškodený odovzdal 500 € v hotovosti ako zálohu. Podstatnú časť odôvodnenia napadnutého rozsudku teda tvorí argumentácia súdu o skutočnosti, ktorá vôbec nebola sporná. Na druhej strane súd prvého stupňa nevenoval dostatočnú pozornosť konkrétnostiam, ktoré sporné boli, a ktoré sú špecifikované v predchádzajúcom odseku, keď hodnotil vierohodnosť obžalovaného a svedkov len všeobecne, bez rozoberania konkrétnych skutkových okolností. Ak poškodený tvrdí určitú skutočnosť a obžalovaný ju popiera, pričom pri tejto skutočnosti bol prítomný svedok, ktorý potvrdzuje obhajobu, a obaja uvádzajú, že poškodený bol pod vplyvom alkoholu, čo on nenamieta, je treba vierohodnosť poškodeného, ale i obžalovaného posudzovať dôslednejšie a na základe známych faktov, a nie subjektívnych dojmov. Je irelevantné v tomto štádiu konania, kto obžalovaného opoznal, keďže obžalovaný nepopiera kontakty s poškodeným v danom čase na daných miestach. Nie je možné prisúdiť menšiu vierohodnosť obžalovanému len z dôvodu jeho procesného postavenia, príp. iných skutočností vyplývajúcich zo spisu, a na základe tvrdenia, že poškodený nemá dôvod klamať, ako uvádza súd prvého stupňa. Zo spisového materiálu je zrejmé, že tak obžalovaný ako aj poškodený vykonávali operácie s nákupom a predajom motorových vozidiel, hoci to nebol predmet ich podnikateľskej činnosti, z čoho odvolací súd vyvodzuje, že dôvod klamať mali v hypotetickej rovine obaja a rovnako. Treba súhlasiť s obhajobou, že nie je pravda, že poškodený vypovedal počas celého konania konzistentne, naopak, vypovedal rozporuplne prinajmenšom o dôvode, pre ktorý mal obžalovanému dať druhých 500 € (bezhotovostne) a tiež 1.600 €, navyše vtedy mal byť pod vplyvom alkoholu, obliaty, a mal sa ísť do Hainburgu prezliecť, čo on sám nepopiera, a v súvislosti so sumou 1.600 € o vplyve alkoholu na poškodeného vypovedá aj „jeho“ svedok A. E.. Rozpory sa teda týkajú podstatnej skutkovej okolnosti, a nie sú to bezvýznamné rozpory, ako dôvodí súd prvého stupňa. Odvolací súd konštatuje, že nie je primárne pre posúdenie relevantnosti výpovede svedka Q. J., či sa zúčastnil dojednávania podmienok dovozu, ale to, či sa zúčastnil udalostí, pri ktorých malo dôjsť k odovzdávaniu peňazí, pretože dojednanie dovozu obžalovaný nepopiera, popiera odovzdanie sumy 1.600 €, a teda sa treba zamerať na okolnosti, ktoré sú sporné, a nie na tie, ktoré sporné nie sú. Tieto možno považovať za dokázané.

Odvolací súd zaviazal súd prvého stupňa k vykonaniu analýzy výpovede obžalovaného, jeho dcéry a poškodeného ohľadom dôvodu poukázania sumy 500 € poškodeným na účet A. H., a tiež výpovede obžalovaného, poškodeného a svedka Q. J. v časti odovzdania sumy 1.600 € v Hainburgu a v časti vrátenia 500 € obžalovaným poškodenému, a vyhodnotiť uvedené dôkazy v zmysle § 2 ods. 12 Trestného poriadku s tým, že treba vziať do úvahy absenciu akýchkoľvek objektivizujúcich dôkazov v zmysle zmlúv a potvrdení o prevzatí hotovosti (s výnimkou vkladu 500 €), ale aj v zmysle zachytenia prípadných aktivít obžalovaného týkajúcich sa vybavovania dovozu vozidla v listinnej alebo inej podobe, resp. ich absencie v spise (ak existujú). V tomto smere z vykonaných dôkazov vyplýva len to, že obžalovaný poškodenému v prítomnosti A. E. ukazoval fotografie záujmového vozidla. Následne treba zodpovedať otázku, či z vykonaných dôkazov nepochybne vyplynulo, že sa stali podstatné okolnosti uvedené v skutkovej vete, prípadne túto modifikovať doplnením či vypustením niektorých okolností. Až po odstránení vyššie uvedených nedostatkov bude možné vo veci zákonne a spravodlivo rozhodnúť.“

Súd prvého stupňa po vrátení veci nariadil hlavné pojednávanie a rozhodol identicky, tento rozsudok bol z totožných dôvodov ako prvý uznesením Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 3To/64/2021 zo dňa 21.09.2021 zrušený a boli vyslovené identické právne závery, ako sú konštatované vyššie.

Súd prvého stupňa na hlavnom pojednávaní konanom dňa 09.12.2021 rozhodol napadnutým rozsudkom. V odôvodnení súd prvého stupňa konštatuje, že vina je preukázaná na základe výpovedí svedkov I. H. a A. E., a uvádza, že rozpory vo výpovediach poškodeného neboli podstatné a poškodený ich vysvetlil, hoci odvolací súd jasne konštatoval, že rozpory podstatné boli, pretože sa týkali podstatných okolností skutku. Súd prvého stupňa, naopak, tretí raz nesprávne konštatuje, že výpoveď poškodeného bola konzistentná, hoci toto tvrdenie je nielen v rozpore so závermi odvolacieho súdu, ale aj v rozpore so závermi samotného súdu prvého stupňa, ktorý následne rozpory konštatuje, ako je citované vyššie. Podľa súdu prvého stupňa poškodený nemal motív vypovedať nepravdivo, hoci tento motív bol odvolacím súdom už predtým jasne pomenovaný, a obžalovaný i poškodený boli obaja označení ako

nehodnoverní vo výpovediach. Ak podľa súdu prvého stupňa bola výpoveď poškodeného potvrdená výpoveďou svedka A. E., odvolací súd jasne konštatoval, že svedok potvrdzoval skutkovú okolnosť, ktorú nespochybňoval ani obžalovaný, a ktorá nebola sporná, pri sporných okolnostiach svedok nebol prítomný.

Nebolo sporné ani to, že poškodený poukázal na účet dcéry obžalovaného 500 €, čoho preukázaniu sa súd prvého stupňa v odôvodnení dôsledne venuje, sporné a podstatné bolo to, z akého titulu poškodený túto sumu poukázal, keďže sám poškodený sa o dôvode platby vyjadril inak v prípravnom konaní, a inak na hlavnom pojednávaní. Z dokazovania vyplynulo, že pred inkriminovaným časom poškodený predal obžalovanému (jeho dcére) vozidlo značky Golf, zaviazal sa dodatočne dodať príslušenstvo, ktoré dodal len čiastočne, čo poškodený potvrdzuje. Obžalovaný tvrdí, že platba 500 € na účet jeho dcéry bola kompenzáciou za nedodané príslušenstvo vozidla zn. Golf, čo potvrdzuje jeho dcéra, poškodený v prípravnom konaní vypovedal, že to bola záloha za ďalšie vozidlo, ktoré mu mal obžalovaný doviesť, a na hlavnom pojednávaní vypovedal, že to bola ďalšia suma za inkriminované vozidlo uvedené v obžalobe. Súd prvého stupňa sa s uvedeným vysporiadal tak, že výpoveď obžalovaného nebola preukázaná relevantnými dôkazmi okrem výpovedí svedkov A. H. a Q. J.. Odvolací súd reaguje, že výpoveď svedka Q. J. sa týkala iných okolností skutku, nie bezhotovostnej platby vo výške 500 €, a svedkyňa A. H. potvrdila obhajobu. Ak súd prvého stupňa považuje výpoveď A. H. za rozporuplnú ohľadom kúpnej ceny vozidla zn. Golf, odvolací súd konštatuje, že podstatný rozpor je len medzi výpoveďou svedkyne a výpoveďou poškodeného, keď svedkyňa tvrdí, že kúpna cena bola 1.800 €, a výpoveďou poškodeného, podľa ktorého svedkyňa predal vozidlo zn. Golf za 1.200 €. Z hľadiska vysporiadania sa s obhajobou však odlišnosť obsahu svedeckých výpovedí o cene vozidla zn. Golf nie je dôležitá, keďže fakt predaja vozidla poškodeným obžalovanému (jeho dcére) poškodený potvrdil, vrátane nedodania príslušenstva.

Súd prvého stupňa konštatuje, že nie je uveriteľné tvrdenie obžalovaného, že „len tak nezištne odviezol v noci poškodeného v takom stave ako opisuje (opitého, špinavého, smrdiaceho od zvratkov) z Ba do jeho domu v Rakúsku, tam ho čakal 20 minút, kým sa prezlečie a zase ho viezol späť do mesta“, čím považuje za vyvrátenú obhajobu, že v Hainburgu poškodený neodovzdal 1.600 €. Súdu prvého stupňa uniklo, že obžalovaný neuvádzal, že poškodeného viezol do Hainburgu „len tak nezištne“, ale sa s ním mal v ten deň stretnúť pri Redute, kde mu mal vrátiť 500 € z dôvodu, že nevie dodať dohodnuté vozidlo, čo potvrdzuje svedok Q. J.. Hoci sa ani toto tvrdenie obžalovaného nemusí javiť vierohodne, potvrdzuje ho očitý svedok, pričom poškodený bol v danom čase opitý, a v tomto svetle treba na vykonané dôkazy aj nazerať. Odvolaciemu súdu nie je celkom zrejmé, prečo súd prvého stupňa považoval za potrebné riešiť rozpory v dôkazoch ohľadom toho, či bol poškodený od zvratkov a obliaty alebo nie, keďže bolo bez rozporov preukázané, že bol opitý, čo je jedinou významnou okolnosťou pri hodnotení dôkazov. Tiež nie je relevantné, či sa obžalovaný prezentoval ako majetný alebo nie. Odovzdanie sumy 1.600 € poškodeným obžalovanému v Hainburgu teda ostalo aj naďalej sporné.

Následne sa súd prvého stupňa v odôvodnení venuje najpodstatnejšej okolnosti skutku, ktorou je uvedenie do omylu. Podstatou trestného činu podvodu je predstieranie existencie určitej skutočnosti, ktorá má rozhodujúci vplyv na majetkové plnenie. Súd prvého stupňa konštatuje, že „okolnosť, že obžalovaný uviedol poškodeného do omylu mal súd preukázané zo svedeckej výpovede A. E., z ktorej vyplynulo, že poškodený pristúpil na obchod s obžalovaným v dôsledku správania sa obžalovaného, ktorý ponúkol poškodenému privezenie vozidla za cenu nižšiu, ako sa v tom čase hodnota obdobného vozidla pohybovala, apeloval na skutočnosť, že chce poškodenému pomôcť, nechce na ňom zarobiť a vyvolal dojem, že ponuka je obmedzená, nakoľko vozidlo pre poškodeného mal priviezť spolu s iným vozidlom. Uvedené skutočnosti boli podstatnými okolnosťami, za ktorých sa poškodený rozhodol uzavrieť dohodu, na základe ktorej mal obžalovaný pre poškodeného priviezť motorového vozidla a na základe ktorej poškodený odovzdal obžalovanému finančné prostriedky.“

Viac súd prvého stupňa k uvedeniu poškodeného do omylu neuvádza. Odvolací súd analyzujúc vykonané dôkazy dospel k záveru, že nebol produkovaný žiaden dôkaz, ktorý by vyvracal obhajobu. Dokazovanie ani v prípravnom konaní, a ani na hlavnom pojednávaní nebolo zamerané na preverenie existencie inzerátu na predaj vozidla, o ktoré poškodený prejavil záujem. Nebolo dokazované, či obžalovaný na tento inzerát reagoval alebo nie, a ako naň reagoval, a tiež nebolo dokazované, či bolo inkriminované vozidlo následne už predané, a v akom čase vo vzťahu ku kontaktom obžalovaného s poškodeným sa tak stalo. Inými slovami, ak obžalovaný tvrdí, že mal v úmysle doviesť pre poškodeného zo zahraničia vozidlo, v dôsledku čoho vyžiadal od neho zálohu vo výške 500 €, a toto vozidlo bolo

následne už predané, a preto mu zálohu vrátil, čo potvrdzuje svedok Q. J., nemožno konštatovať vylúčenie všetkých rozumných pochybností o podvodnom úmysle obžalovaného, ktorý musí byť daný už v čase uzavretia zmluvy (hoc aj ústneho), aj keď sa jeho obhajoba nemusí javiť ako vierohodná. Ak súd prvého stupňa vidí ponuku obžalovaného vo vzťahu k dovezeniu vozidla pre poškodeného ako „zavádzajúcu“ aj preto, že nastala „náhoda“, že tesne pred kúpou sľúbeného vozidla Audi, toto bolo predané,“ odvolací súd konštatuje, že situácia, že vozidlá, ktorých predaj sa inzeruje, bývajú veľmi často predané, pretože práve ich predaj je dôvodom inzercie. Napokon odvolací súd dôrazne nesúhlasí s odvodzovaním podvodného úmyslu obžalovaného od jeho predchádzajúcej trestnej činnosti, keďže táto ako dôkaz viny nemôže v žiadnom prípade obstať.

Odvolací súd sumarizuje, že ak súd prvého stupňa považoval preukázanie viny obžalovaného za spoľahlivé, vyššie sú konkretizované viaceré závažné okolnosti, ktoré vzbudzujú rozumné pochybnosti minimálne o existencii podvodného úmyslu obžalovaného. V situácii, kedy nie je vierohodná a spoľahlivá žiadna zo strán zmluvného vzťahu, a podozrenie z podvodného konania obžalovaného pretrváva, ale nemožno vylúčiť ani to, že podvodný úmysel v čase uzavretia zmluvy daný nebol, nie je možné uznať obžalovaného vinným. Odvolací súd na základe dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní dospel k záveru, že nebola dostatočne preukázaná minimálne subjektívna stránka trestného činu, teda úmyselné uvedenie poškodeného obžalovaným do omylu v zmysle predstierania snahy doviesť vozidlo zo zahraničia, a preto skutok uvedený v obžalobe nie je trestným činom. Z týchto dôvodov odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a sám vo veci rozhodol rozsudkom, ktorým obžalovaného E. H. podľa § 285 písm. b) Trestného poriadku oslobodil spod obžaloby, nakoľko skutok nie je trestným činom.

Keďže súd prvého stupňa vykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu a zákonným spôsobom, a správne zistil skutkový stav, bolo v zmysle § 322 ods. 3 Trestného poriadku možné a potrebné, aby odvolací súd rozhodol vo veci sám.

Na základe uvedených skutočností odvolací súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.